

vendigt at have Tropper i Kastellet, vil have saglig Betydning.

Tilbage ser jeg ikke, at der overhovedet bliver nogen saglig Indvending imod Kastelsplanen. Det eneste, der kunde anføres, er, som sagt, det historiske; men jeg kan ikke se rettere end, at naar der er taget et saadant Hensyn til det historiske, som der er i den Kastelsplan, som Fru Bang fremsatte Forslag om i Efteraaret, saa er Modstand af den Grund ogsaa ganske ubeføjet.

Jeg tror i det hele taget, at man tager ganske fejl, naar man, fordi man vil føre sine egne Ønsker igennem her, vil gøre dem identiske med den store Befolknings Ønsker. Jeg tror ikke, at der, hvis Befolkningen blev klar over, hvad denne Sag er, og hvad den indebærer, vilde være noget Folkeønske mod Virkeliggørelsen af denne Plan, tværtimod, jeg tror, den har alle Betingelser for at blive populær, og det gælder baade det beliggenhedsmæssige, det æstetiske, det museumsmæssige og — først og sidst — det, der i mine Øjne i en Sag som denne er det væsentligste, det folkepædagogiske, det folkeoplysende Hensyn. Ingen vil bestride, at Omgivelserne i Kastellet er saa smukke, som det overhovedet er tænkeligt; og naar, som sagt, alle skyldige Hensyn til det historiske er taget i Betragtning, saa er der heller ingen Indvending mod Planen ud fra dette Synspunkt.

Saa er der Spørgsmaalet, om selve de planlagte Bygninger arkitektonisk set er uheldige, om de kan staa for Kritik. Og dér kan jeg ikke se rettere end, at Bygninger, som er af en saa enkelt og fordringsløs Stil, og som dog jer saa lødige i deres Karakter, i deres Struktur, og som føjer sig saa pietetsfuldt ind i hele Bygningsensemblet, dem kan der ikke arkitektonisk indvendes noget som helst overfor.

Der næst er der det museumstekniske. Saa vidt jeg har forstaaet, er alle vore museumskyndige enige om, at denne Plan baade med Hensyn til Rumfordeling og med Hensyn til Konstruktionen er fuldt ud tilfredsstillende, og at den endvidere er fuldt ud tilfredsstillende, naar man har Udvidelser af Museet for Øje. Hvis denne Plan gennemføres, vil der være Plads for Udvidelser ikke 10—20 Aar frem i Tiden, men 50—100 Aar og sandsynligvis mere.

Endelig er der det folkepædagogiske, det folkeoplysende Moment. Jeg vil herom gerne sige, at det kan ikke nytte, at man kommer med nok saa smukke Planer, arki-

tektonisk, æstetisk og beliggenhedsmæssigt; hvis en Bygning som denne ikke kommer til at ligge paa et Terræn, hvor Strømmen gaar, hvor Befolkningen kommer, nytter det ikke noget. Det er Nationalmuseet, der i første Instans skal komme til Befolkningen, Befolkningen skal ikke begynde med at komme til Museet; naar Museet begynder med at komme til Befolkningen, skal De se, hvor hurtigt Befolkningen vil komme til Museet. Jeg nærer ingen Tvivl om, at paa et Terræn som Kastellet vil Strømmen gaa om ad Nationalmuseet, for den gaar allerede ved den ene og den anden Lejlighed ud til Langelinie; ikke blot Københavns egen Befolkning, men Turister baade fra Provinsen og Udlandet skal den Vej ud, et Museum, som laa i disse Omgivelser, vilde blive et sikkert Tiltrækningssted.

Det er for mig et Hovedhensyn. Jeg tror, der paa dette Omraade, det folkeoplysende, det folkepædagogiske Omraade, ligger en stor Opgave, som endnu ikke er løst, og hvor der endnu er meget at indhente. Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har været inde paa den Side af Sagen. Jeg tror, at der paa dette Omraade ligger en Opgave for Museumsautoriteterne, for Staten, og venter paa en bedre Løsning. Naar jeg ser, hvorledes Dr. Frederik Poulsen paa Glyptoteket ved sin frivillige Undervisning formaar at samle Publikum til Sammenkomster, hvor han redegør for Museets Skatte paa ganske tvangfri Maade, naar jeg har set, med hvilken Interesse hans Foredrag her følges — man kan knap kalde det Foredrag, for det er i Virkeligheden fuldkomment tvangfri Samtaler med dem, der søger Belæring —, naar jeg er Vidne til de Resultater, her er opnaaet, tror jeg, at der for vore Statsmuseer paa dette Omraade er en Opgave, som i højere Grad, end det hidtil har været Tilfældet, burde tages op.

Vi har paa saa mange andre Omraader organiseret Hjælp til det ene og det andet, vi har Retshjælpen til den mindre bemidlede Befolkning, og vi har...

Formanden: Er det ærede Medlem nær ved Afslutningen af sit Foredrag?

Holstein: Jeg er straks færdig, højtærede Formand og vi har paa det sociale Omraade Støtteaktioner, Støtteforeninger af den ene og den anden Art, vi har Aftenskoler og Fortsættelsesskoler for dem, der gaar i Folkeskolerne. Var det ikke rimeligt, om man paa dette Omraade fik, hvad jeg vilde kalde en Art Museumshjælp, at man søgte at opdrage Menig-